

עין משפט
גד מצות

בבא א"ר פ"ח מהל' גנדרים
הלכה ט'
ל ב מ"י ש"ל ז'
לא ב מ"י ש"ל מ"ה הלכה
ד ע"ש"ע א"ח ק"מ תר"מ
ס"ף ח'
לב א פ"ח מהל' גנ'
התקדש לו י ופ"י מהל'
ללו"ס הל' ג'
לז א מ"י ש"ל ז'
התקדש הלכו ו'
לד ו מ"י ש"ל ז' ס"פ
הלכה ד ע"ש"ע א"ח ק"מ
ס"ף ט'
לה א מ"י ש"ל מהלכות
התקדש לו ג'
ז מ"י ש"ל ז' ס"פ הל' א'
לו ז מ"י ש"ל מהלכות
ז' וזכ"ל א"ח
ז"י מ"י ש"ל ע"כ הל'
(לכ):

[illegible][illegible]

החצץ בינו לבין בשור וראש נמר
חלשעמא קמא לא מצי למימר ליה
נמחק: [א] בית המוקד ושאר חייב
הואיל ואינם בקום אכל מצה אימי
עוברין היקשא נמי הוא דרבינא
ואפילו [ב] הוא גלילין. והאילו גבי
ליובל וכן חזית לעצן ליש: [ג]

לִאֲתוּנִי עֲבִידֶיךָ. שָׁמַיִשׁ לֹא עֵבֶד כְּנַעֲמִי מֵהוּל לְמִסֵּר וְרוּחָהּ הֶעֱבַד שֶׁלָּהּ יִמְכְּרוּ לֵאלֹהִ בְּנֵי־אִשְׁרָאֵל וְכַנְעֻזֹּת (דָּף ק"ז) פִּרְשֵׁי שִׁיבֹל הַלְעֵלְמוֹת (לְהַעֲבִיד עֲבָדִי בְּנֵי־אִשְׁרָאֵל) וְרַ"י פִּירֶשׁ שֶׁהֶעֱבַד יוֹכָל לְכַוֵּן לְהַלְעֵלְמוֹת אֹלָם יִפְתְּרוּהוּ: **לִאֲתוּנִי** עֲבֵד שְׂרָרָה מִחַ"צ דִּלְרָקִי וּמִרְשָׁא לֹא שִׁמְעִי לִי לִמְלֶךְ דְּתַנִּי עֲבָדִים וְאִפְּלִי לְפָנֶי רַ"שׁ לְדַעֲבָדִים כְּנַעֲנִים מִיִּמִּי רְדוּהָ וְלִמְכֹּרוּ שְׁאִיט מוֹעֵלָה מִרְשָׁתָה אִשְׁרָאֵל דְּהוֹלִיל וְכַרָּה יִקְנֻסֶיהָ מֵדָבָר וְלֹא נִסְתַּר אִשְׁרָאֵל סִ"ד יִרְשָׁא כְּגוֹן שֶׁהִכָּה הוֹלָךְ מִדִּירָה בְּנָחֵץ יִשְׁרָאֵל כְּלָלוֹ הִמֵּי: **חֵן הַיָּמִּים**. דְּרָחֵץ לְגוֹת הַכֶּסֶף דְּלִ"י וְאִין אֲשָׁמוּ יִסְלֶה לְעֵבֶד עֲלֵיו וְכֵן מֵאִ"י יִירוּשָׁלַיִם. לִ"י. לְדַלְרָ"צ דְּתַנִּי רִשָּׁא הֵכָל מַעֲלֵין מִתַּב סִיפָא אִין כְּלָמֵךְ מוֹאֲלִין הֵכָל מִפְרֶשׁ הֵכָל כְּכַזְבוֹת (בִּס ו' סט) וְיִלְכָּה לְמִמְרָא לִאֲתוּנִי עֲבָדִים דְּלִיכָּה יִמְלֹק בֵּין שָׂרֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל יִירוּשָׁלַיִם נְגִי עֲבָדִים: **חֵן הַיָּמִּים** חֵן חֵסֶד. כְּסוּדָה.

[illegible]

החורגים על אדמתו
בין ציץ למצנפת ששט
וישראלים פשיטא כד
יהיה לכם מאן דליה
ואיתנהו בתקיעה כוליה
לא ליחייבו מי דמי
אמינא הואיל ותנן
במצות יובל איתיה
ר"ה ש והני כהני הואימי

[illegible]

למאן עבדים. שאם יש לו
ימכרנו אלל בא"י כפיין את
הרעה. דא"י ואין אשמו
(ג) פשיטא. עד השתא דריש

(6) לאתוי "עבדים ולמאן דתני עבדים בהריא
 לאתויי מאי לאתויי מנוה היפה לנוה הרעה
 ואין הכל מוציאין לאתויי ז עבד שברה במו"ל
 לאתוי: (7) הכל מעלין לירושלים לאתויי ז
 לאתויי היפה לנוה הרעה ואין הכל מוציאין
 לאתויי מאי לאתויי מנוה הרעה לנוה היפה:
 (8) הכל חייבין בסוכה כהנים ליום וישראלים
 תשבו (9) ואמר מר חשבו ז שבעת ימים כעין
 תדורו מה דירה איש ואשתו אף סוכה איש
 ואשתו והני כהנים הואיל ובני עבודה ניהו
 לא ליחייבו קא משמע לן נהי דפטרי בשעת
 עבודה בלא שעת עבודה חייבי מיחייבי
 מדי דהוה אהולי דרכים (10) דאמר מר הולי
 דרכים כיום פפורין מן הסוכה כיום וחייבים
 כיליה: (11) הכל חייבין בציצית כהנים ליום
 וישראלים פשיטא ז כהנים איצטרך ל' סד"א
 הואיל וכתבי זלא תלבש שעמנו גדלים
 תעשה לך מאן דלא אישתרי כלאים לגביה
 כלבישה הוא דמחייב כמצות ציצית והני
 כהנים הואיל ואשתרי כלאים לגביהו לא
 להחייבו קמ"ל (12) נהי דאישתרי בעידן יעבודה
 בלא עידן עבודה לא אישתרי: הכל חייבין
 בתפילין כהנים ליום וישראלים פשיטא
 ככהנים איצטרך ליה סד"א הואיל וכתבי
 יקשרתם לאות על ירך והיו לטוטפות בין
 עיניך כל דאיתיה במצוה דיד איתיה במצוה
 דראש והני כהנים הואיל ולייתהו במצוה
 דיד דרתיב ילבש על כשרו ז שלא ייה דמי
 חוצץ בינו ובין כשרו אימא במצוה דראש נבר
 לא ליחייבו קמ"ל דלא מעכבי אהדיי (13) כדתנן
 יתפלה של יד אינה מעכבת של ראש ושל
 ראש אינה מעכבת של יד (14) ומאי שגא דיד
 דכתיב ילבש על כשרו ז ראש נמי כתיב ושמט

בין ציון למצנפת ששם מניח תפילין⁷ והכלל וישראלים פשיטא כהנים איצטריבא⁸ ליה יהיה לכם מאן דליתיה אלא בחקיעה דחדר ואיתנהו בחקיעה כוליה שחא דכתבי⁹ ותקעת לא ליחיבו מי דמי התם תצצורות הכא¹⁰ אמינא הואיל ותנן¹¹ שוה¹² היובל לראש השנה דלי במצות יובל איתיה במצות ראש השנה דלי ר"ה¹³ והני כהני הואיל וליתנהו במצות דיובל

ואיל ואיתרבו לאליהם חמץ איתרבו נמי לאליהם (סנהדרין פ"א הל' ט"ז)
היה כך לאות ולא לאחרים לאות: ציין מונח על ההפך ו
קוס שמוחו של חמץ קופס ליה. וליכא למימר אחאי לא
ש' כל ראש וכל בעי ליה נילמו דפ' דליטור ומתפילין של י
דמחר בעלמא מנחות (דף נ"ו). ולטוטפות, בין עיני כל זמן
יהיה יכב. שמעו יום אחד בלגד: **ולברכות**. שפי' א
י"א. (ו' אפי' בשנת היובל עממה אס מוכר קרקע שלהם
מחוב (והקדש) ואשר יגור כל הלוי ואמר ב' ב' במהל
בפרק בתרא (גס ו' גס) משום דמטריה כבר יואלה א
עוד י' מ' לקשות אליהו דר' נמי דלמר מכה יואלה
קא' ליכא גירסא דנצתי ער' חומה ידיראל אינו גולא
נענין כמי המהרים וליפקו ביובל ומורכין דנקט אגב
יוד וישראל אינו גולא בפחות משתי שנים דכתיב במספר
י' יהודה בר יחקן) רבינו אלן (חקן) יהלי מוכרין לעולם ו
הו' משניות יתרות יניחו אלן אידי דתנא האס גבי
תנא משנה תנא נמי גבי כהנים דקריין וגואלין גבי

כשרו: שער ידית נראה בין
בתים הוחלל ויתרונה במצבה דובלב
(א) מהלך עליו והשתחא נמי
וידברו ויהי המעשה שלוח ויהי לזכא למישר וכו' ולא נראה חיוב ויציאת נמחק
היה שלוח ה' בתים: יליד מקיים ונבאלי עולמו ויהי גיטת רבי יצחק חלו ו
מקייניו ונבאלי יהיה דבר תנא נמי על גורו וסמיהו מברכינן

בד כנעני מהול למכור ורואה העבד שלא
 יצאו להעלותו: **מטו סיפא**. דח"ל: **לנוס**
 ויולה לעבד עליו וכן מא"י לירושלים:
 וכל לאחיו מאי ומתשאל דריש ק"ל דמי
 הכנים לירי וירשאלים וקא בני פשיטא
 אי הק לא ליחייבו מאן ליחייבו: **וכני**
עבודה וניסור. ואין יכולין לדור איש
 ואשתו בצורה שאין מוקפין לנשותיהן
 דרמיה עליוהי עבודה הרב לא צימא לא
 נחייבו: **קמ"ל**. דאע"ג דלא אפשר
 להו כעין מדורו כ' (ה) הוי דלפטר
 להו מיחייבו ובעידן עבודה פטירי שלא
 בעידן עבודה מיחייבו: **כיון דאשכחי**
לנו כלאים. בעידן עבודה דאכנטי של
 כלאים היה דכתיב (שמות נט) ולא תכנע
 שם משור ומדשש כינא תכלת עמרה
 במחכת ויזמא (דף עט:) **שלא יא**
דבר חולץ בין בגדי הכהן לכשרו
 ומפילין על כשרו בעיין מחס בגדיו
 בקיבורה אלל התקן כדאמר במנחות
 רבנאן דרבי יוחנן (ב"ב ק"א) דתקן גזירה

וְלֹא יִשְׁכַּחְתֶּם אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּי לֹא־תִשְׁכַּח
 לְאַחֲרֵים לְאוֹתָם: כִּי מוֹנֶה עַל הַמֶּלֶךְ
 וּמִנְצֵה־פֶּה הַרְשָׁא וְאִינֵה מִחֻקֵּת עַד
 הַמֶּלֶךְ אֵלֶּה מִקּוֹם הַתְּפִילִּין נִרְאָה וְגוֹ':
 הַרְשָׁא מִקּוֹם שֶׁמִּשּׁוּלָּם לִי מִיּוֹקֵם רוֹפֵּס:
יוֹם פְּרוּשָׁה. מִשְׁמַע יוֹם אֶחָד בְּלֻכָּד:
וּלְבִרְכּוֹת. שִׁבּוּ נִמְי אֲמֹרִים בְּיוֹם
 הַכְּפֻרִים שֶׁל שַׁנַּת הַיּוֹבֵל מַלְכוּת
 וְזִרְוֹנוֹת שׁוֹפְרוֹת: **מִדְּבָרִין לְעוֹלָם.** אִפִּי
 בְּשַׁנַּת הַיּוֹבֵל עֲמָה אִם מִכְרוּ קִרְקַע
 שְׁלֵמָה מִכְּבוֹרֵה הָאֵר וְאִלּוּ גִבִּי יִשְׂרָאֵל
 תִּחַּל גִּבְמִי בִּי בְּרָאָה (לִקְחָן ט'): וְשִׁמַּת
 הַיּוֹבֵל לֹא יִמְכּוֹר וְאִם מִכְרָא מִכְּבוֹרֵה
 וְהַמַּעֲשֵׂה חֲזָרִין וְגִבִּי הַכֵּסִים תִּנֵּן מִיִּכְרִין
 לְעוֹלָם דְּמִכְּבוֹרֵה וְיִזְאָהָה וְהַמַּעֲשֵׂה
 שְׁלֵמָן דִּהָא יִלְכָּא לְמַמַּר דְּלֵה דִּהָא
 אֲרַעֲיֵיהּ צִיּוֹנֵל דּוּדָאֵה דִּהָא דְּכַתִּיב
 וַיִּקְרָא כֵּן וְאִשָּׁר יִגְאֵל מִן הַלֵּוִיִּם וְאִמְרֵיהּ
 בִּפִּי בְּרָאָה (שֵׁס דָּף ט'): מִמְּכָרֵהּ יִזְאָה
 כְּחֵם: **וְיִזְאָלִין לְעוֹלָם.** אִם מִכְרוּ
 שְׂדֵה גִּזְלָנִין אֲוֹתָהּ מִיַּד יִשְׂרָאֵל אִיטוּ
 מוֹמֵר לְגִזְלוֹל פְּחוֹת מִנִּי שֵׁיטֵּי דְּכַתִּיב
 וַיִּקְרָא כֵּן בְּמִסְפָּר שְׁנֵי תַּחְוּלוֹת יִמְכֹּר כֶּךָ:

יבין בתקיעת שופר כהנים ליום
 "א הואיל" וכתב יום תרועה
 יומא חייב והני כהנים הואיל
 בהצצרות על עולותיכם אימא
 ופר איצמרין ^ט סלקא דעתך
 נה לתקיעה ולברכות דאיתיה
 יה במצות יוכל ליתיה במצות
 תנ ^ט כהנים ולוים מוכרין לעולם
 וגואלין

וַיֵּאָדָר חוּצָן בֵּין בְּגָדֵי כְהוּנָה בְּשֹׁרֶת
וְנִסְתַּח עַל הָרָאשׁ וְיָלִיחַ מִחוּמָּה עַד הַמֶּלֶךְ
וְקָמְרָה לְדַלֵּיל קָמָ"ל וְהָיָה דְּפִטְרֵי עֶדְרִין
שֶׁלָּן עֶדְרִין עֲבוּרָה שְׂפִיעָא לֵיהּ חֲמִידִין;
וְכֵן עֵינֵין יֵיבוּ שְׁנֵי הֵייתּוּ כְּשֶׁפָּה שְׁמִינָה
מִמֶּרֶס נְתִי כִּיּוֹם הַכְּפֻרִים שֶׁל שָׁנָה הַיּוֹצֵל
וְהָיָה יוֹ"א וְיִזְאָה וְהַשְׁמַעַת שֶׁלָּן דָּא
שֶׁלָּן (דף ע"ט:) וְנִמְכְּרוּ יִזְאָה מִסֵּם חֵטִי; וְלֹא
הָיָה מְכֻרָה אִינוּ דִּין שֶׁלָּן תִּמְכֵּר וְהָהוּא
יֵאָדָר אִינֵה בֵּין שִׁרְזָל לְכֹהֲנִים;
וְלֹא חֲסִידֵי שָׁנָה תִּמְחִיחַ וְלִיּוֹם וְכֹהֲנִים
וְחֻלְדִּין וְכֻרֵּין פִּי הֵכָּא וְהָ לָשׁוֹן וְנִזְאָה
שֶׁנִּי תִּנְזוּת וְנִרְאָה הַשָּׁנָה פֶּרֶק רִאשׁוֹ
אִלֵּינִי לְעוֹלָם וְשִׁמְחָה שְׁמִינָה הֵן בְּחֻמְכָּת
לְעוֹלָם וְהָיָה מִקְדִּישִׁין לְפִי הַיּוֹצֵל שְׁפֹת
שֶׁלָּן וְהָיָה מוֹקֵי לֵהן בְּחֻמְכָּת עֶדְרִין
וְהָיָה

למסגרת. אלמא הוי מקום פני (לברן) מספצ
דבדנן כפרק בתרא דמסכתין הכהנים והלויים מוכרין ל
ל איכא דמני כהנים לייס וישראל לאתויי מאי כי הימ וכו' המ
יבית והמעות עד תיבת ולא (גורא) ל"ש וכתוב אחי תיבת יש
וגו רבותי גורשין מוכרין ותיבות בשם ר' יהודה בר יצחק

[illegible]

1. בסבת חשבו שבעת ימי
כל האורח יבא ויחנך
בסבת יקראו לו
2. אל הלכה ששבעת ימי
הפסחית יקראו לו
3. ויגדלוהו לאלוהי כל ימי
לשועת כל עמיה יקראו לו
4. ויבנה הבית ויהי שם
אלוהי כל ימי
אלוהי כל ימי
האיש אשר הלכה
העלה על המזבח ויבנה
המזבח
5. ויבנה המזבח על ראש
התחא את ידו והקיש
המזבח
6. ויבנה השבעת
החשביה באתה
7. ויבנה מקרא שם ידו
כל מלאת עבדו אל
יוס חרצהו ידו
מכרסו
8. ויבוס שחורכמו ומיזכר
יבוסו ויבוסו ויבוסו
9. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
10. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
11. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
12. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
13. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
14. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
15. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
16. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
17. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
18. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
19. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
20. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
21. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
22. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
23. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
24. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
25. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
26. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
27. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
28. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
29. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
30. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
31. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
32. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
33. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
34. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
35. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
36. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
37. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
38. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
39. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
40. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
41. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
42. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
43. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
44. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
45. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
46. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
47. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
48. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
49. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
50. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
51. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
52. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
53. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
54. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
55. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
56. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
57. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
58. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
59. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
60. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
61. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
62. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
63. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
64. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
65. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
66. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
67. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
68. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
69. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
70. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
71. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
72. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
73. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
74. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
75. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
76. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
77. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
78. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
79. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
80. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
81. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
82. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
83. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
84. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
85. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
86. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
87. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
88. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
89. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
90. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
91. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
92. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
93. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
94. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
95. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
96. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
97. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
98. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
99. ויבוסו ויבוסו ויבוסו
100. ויבוסו ויבוסו ויבוסו

(ב) רש"י ד"ה קמ"ל וכו' כפי
מדרשו היכי כנ"ל ומינה
נמחה:

לאחריו מגוה היטה לנוה הרה
דאע"ג דאית ליה בתרצה
לארץ נוה יפה ובא"י נת
רע: עבד שברה מתויל לאר
אין רבו יכול להוציאו משם
הכל מעלין לירושלים אע"
דירושלים נוה הרע כדאמרין
במשכח כתובות גיין לישבי

[illegible]